

— J. Kovács —

ELŐFIZETÉSI DIJ :
Egész évre 5 kor.
 Egyes szám ára 10 fillér.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
SZIKRA.

KIADÓHIVATAL :
 Piac-utca 42. sz. (Hungáriával szemben.)
 Megjelen: minden vasárnap.

Szeptemberi szél.

Szeptemberi szélnek
 Szomoru siráma,
 Jajongva kél szárnyra,
 Szerde az országba.

— Ki fütyül, mi fütyül? —
 Ijed, rémül Lukács.
 Gunnyal kacag a szél;
 A közeli bukás!

A parlament tornyán
 Befütyül élesen,
 S megdiderg a kormány,
 A titkos ülésen.

— Ki jajgat? Mit jajgat? —
 Csendörök! Rendörök! . . .
 Szól a szél: A magyart,
 Soha le nem töröd!

Kérem önt

tekintse meg nálam, vásárlási kényszer nélkül naponta érkező szebnél-szebb Raglanok, öltönyök és gyermek ruhákat, meggyőződik arról, hogy mily csodás szépek és az árak mégis olcsóbbak mint bárhol.

Gerő Ernő

Debrecen legnagyobb és legolcsóbb férfi-, fiu- és gyermekruha áruháza

Piac-u.41.

Szikrák.

Tiszahidy Doma főispán annyira megunta már a nyaralást, hogy hazajött a rendes őszi, téli, tavaszi pihenőre. Boldog, aki pihenés közben is eléri a nyugdíjképességét!

Szabó Kálmán városi tanácsnok százezer koronás alapítványt szeretne hagyni a kereskedelmi csarnoknak, de oly kikötéssel, ha nevét „Kártyacsarnok“-ra változtatja. (Igaz is: mit keres ott a kereskedelem?)

Magoss György dr. tisztifőügyész, mióta a Koszorus-féle telket 400,000 koronáért megvette, uszni tanul!

Márk Endre udvari tanácsos és társai, mióta a város szabályozási trevét felfüggesztette a közgyűlés, ideges váltólázban szenved.

Jeney Géza városi főszámvevő ismét életjelt adott magáról: beküldte pontosan a fizetési nyugtáját szeptember elsejére. Derék ember, pontos ember és hozzá még okos ember is: nyugtával dicséri a napot!

Török Gábor pezsgőgyáros és erdőmester jutalmat kért a savóskuti erdő kezeléséért. Igaza van, mások még kevesebb munkáért is nagyobb osztalékokat vágnak zsebre, holott még a pezsgőgyártáshoz sem értenek, csak éppen hogy meg tudják inni!

Rostás Sándor lókööt, a toprongyos cigányt legendás hőssé avatták a rendőri riporterek. Vagy ezzel is Rostás István főkapitánynak akartak — hizelegni?

Vargha Elemér dr. városi tanácsnokot tisztelői gyönyörű ajándékkal lepték meg: önmüködő cuclival.

Legkapósabb olvasmány Debrecenben a csődtörvény. A könyvkereskedésekben már kapni sem lehet: a bankok, szövetkezetek és részvénytársaságok igazgatói mind összevásárolták!

Fésüs Lajvs hortobágyi csárdás felcsapott az antialkoholista páholy legbuzgóbb apostolává; ugyanis oly veszet bicskanyító ecetet mér, hogy Tar Mihály a tinópulya főszámvevője (különben ért a dologhoz, mint Jeney Géza) leszokott a borivásról.

Balassa Sándor hirlapírnok, akit Vojth György újságníró a törvényszéki-palota és a Hungária kávéház előtt, tartott, nyilvános, pofozó versenyen lovaggá avatott, halottfeltámasztási kísérleteket folytat. Egyelőre a boldogult „Debreceni Hirlap“-ot gróbálja életre kelteni.

Lókodi Sándor vendéglője kedvenc tartózkodási helye a pofonbajvivóknak. Már a személyzet is úgy belejött a bajvívásba, hogy a vendég, ha zónát kér, pofont kap.

Csodabogár.

Egy cég felirat a Csapó-utcán.

(A ki nem hiszi, nézze meg.)

NAPONTA FRISSEN PÖRKÖLT
MÁGNÁS

RÓTH ANTAL

Jámbor szándék.

Paraszt: Biztosítani akarnék, kérem átosságal.

Ügynök: Kit, vagy mit?

Paraszt: A feleségemet.

Ügynök: Mi ellen?

Paraszt: Hát a szomszédom legény fia ellen.

A nyári idényre

a legelegánsabb utcai és sport öltönyök, lovagló britses nadrág különlegességek, alkalmi, salon, smoking, frack és zsakett öltönyök, sikkes katonai, vasuti egyenruhák készülnek

Prelovsky András

polgári, katonai és vasuti egyenruha szabónál

DEBRECEN, KOSSUTH-UTCA 4. SZ.

Pumpfi ur elmékedései.

— Ejnye, ha tudtam volna, hogy Golnstein bankár vénebbik leányának 20,000 korona a hozománya, abba szerettem volna bele halálosan!

Pakonpart Alfréd

— Á, van sze'encsém méljen tisztelt Debreczeni Jenő gázgyárigazgató ur, alázatosgálja! — Milj végte'én örömmre szolgál, hogy sze'encsém lehet u'áságod magas szeméjéhez! — Hogy nagyon kedves vagyok? — Oh ké'em egy iljen ag'i's és vé'beli igazgató meg'édemli, hogy egy egysze'ü, fod'ász leköte'ező udva'ias legyen vele szemben! Hogy mivel é'demli ki ezt u'áságod?! — Ah, ez nem i'ik önkegyedtől ké'em, ilj naiv ké'dést intézni hozzám.

Ne tessék ké'em sze'énykedni, hisz iljen igazgatója nincs még a debreceni vá'osi színháznak sem! Hogy olj mese moldon méasztatik intézni a közvi'agitás ügyét, a me'ett atyailag gondoskodik igazgató ur a betö'ök és csi'kefogók'ól. — Hogy hogy é'tem ezt? — Ugy ké'em, hogy mikor a dé'utáni ó'ákban még a nap az ég boltozatán van, már akkor a gázlámpák kigyulnak, de mihelt egy kissé sötétedni kezd, eloltják azokat. Ké'em, a belvá'osban nem egy utca van oljan, hogy egész bát'an megkínálhatják az a'a járó't egy testvé'i taslival és hama'jában nem is tudná megköszönni, me't a pokoli sötétségben nem lát-hatja, hogy kinek mit cselekszik a jobb keze! Továbbá ké'em, va'amint a szöllös ke'tekben a tolvajok a csösz ke'ülését megvá'ják, me't akkor egész nyugodtan lohatnak, ugy a betö'ök és csi'kefogók is megvá'ják, mig a gázokat eloltják, mert így rá'ok bo'ul az é'ji ko'om sötét leple, és nyugodtan végezhetik gaz munkájukat! A rendörlegénység meg jóformán csak a főté'en van, me't ott e'ég tü'hető a vi'ágosság; a sötétben ö'k is félnek! Kü'önben a Miklós-utcai betö'ésre is kilesték az idő't, a mi e'e enged követ-keztetni! No meg a mi az é'jjeli üzemetek i'teti, ehez nem kell dicsé't... Nincs az a nap, az az ó'ra, meljben ne emlegetnék az igazgató ur mese igazgatását! ... Hogy ezt így diktálja a vá'os érdeke? — Pe'sze, pe'sze, nem azé't vá'osi vállalat, hogy deficittel dolgozzon! — Fe'i hamar lesepe'ni az igazgató u'at jól! — Így ni! — Volt sze'encsém, etoszo!

Hizelgő.

Kereskedősegéd (egy csinos szobalányhoz): Hiszen magának nincsen ké'itő're szüksége. Elég ha belenéz azok-kal a szép é'gszinkék szemekkel a mosóteknőbe!

Uri-divat cikkek és utazási kellékek **Aszmann Ferencnél.**
DEBRECEN, Fő-tér a városházzal szemben.

Apróhirdetés.

Egy jó karban levő, törött esernyő, családi perpatvar miatt sürgősen eladó.

Biztosítás.

Ügynök: Száva főügynök vagyok. Méltóztassék házát tűz és jégkár ellen biztosítani.

Háziur (haragosan): De most nézze, hogy biztosítsa magát, mert cipőm rögtön működésbe hozom.

Civisek a Bikában.

— Olvasta sógorom, hogy Tisza Pista elhivatta magáho Magyar Imrét?

— Hát tuggya sógorom én jobb primást ajánlottam vóna neki sógorom. Aki erősebben tuggya huzni sógorom.

— Csak tán' nem Balira gondol sógorom?

— Nem szóltam én egy szót se sógorom.

— Hogy érezte magát sógorom mikor a kanális pizrül megkapta a cédulát? Majd a földalá buttam sógorom.

— Még így se jártam sógorom.

— Hogy, hogy sógorom?

— Tuggya sógorom, hogy ilyen hidegre fordult az idő hát az alsónadrágom helyett a feleségem alsónadrágját vettem fel, oszt majd meg vesz az Isten hidege sógorom mikor lípek.

— He, he, he! meghiszem aztat sógorom, hogy szellős egy kicsit.

Villamos világítást, erőátvitelt, villamos csengők berendezését egjutányosabban eszközli **Földvári S.** debreceni első elektrotechnikai vállalata Kossuth-utca 1-ső szám, Villamos felszerelési cikkek nagyraktára.

Ki ütötte meg.

Paraszt (az orvoshoz): Jaj, doktor uram, annyira el van halva a bai karom, hogy meg se bírom mozdítani.

Orvos (a beteg karját vizsgálva): Biztosan a szél ütötte meg.

Paraszt: Dehogy is a szél! Az István sógor ütötte meg tegnap, mikor verekedtünk.

Trabukó Marcsa

— Oh kérem, de sok is megesik egy ilyen tanulatlan nővel, akit nem okosít, nem tángál senki. Hogy tetszene tudni — már olyan világot élünk, hogy a gyáros nő is szezon nő, hát bizony mink is törődünk valamit a kipünkkel. Ne is tessenek ezen kérem valami nagyon csudálkozni, mert ez így van, mindenki használ valamit, nem csak az uri nők. Olyanná is lesz a kipünk ebbe a gyárba, mint a ráspoly, mert a dohány por úgy eldurvitja, olyan élessé marja hogy csuda! Én, hogy egy kicsit még tudatlan és fiatal vagyok, hát nem használtam idáig semmit. De kérem, már én is kezdem mostanában észrevenni, hogy az én kípem is kezd pattanásos lenni. Volt ugyan egy pár éltesebb nő asztalbelim, aki azt mondta, hogy ne törődjek vele, mert ez minden lánynak elő szokott jönni kivált ha olyan, mint én — vérmes, de majd elmulik az, ha — férjhez megyek. De ki tudja ezt bevárni, míg férjhez megy, ki nem segít magán, ha tud és ki állhatja azt, hogy míg férjhez megy, rücskös legyen a kipe! Hát én se vártam és meg is adtam az árát. Hogy a barátnémról tudtam, hogy ő is használ valamit, hát megkértem titokban, hogy nekem is adjon belőle egy kicsit, hadd próbáljam meg, hátha használ nekem is. Meg is ígérte a számár, hogy ha haza megy délbe, hát hoz egy kicsit, ne mutassam és ne szóljak senkinek. Ugy is vót, mikor feljön délután ehen nyom a markomba egy porcellán kis csuprot, amékebe a kenőcs volt. Dehogy mertem volna mutatni senkinek, még otthon is jól eldug-

tam, hogy valahogy ides meg ne lelje. Alig vártam, hogy lefekügyek és ott, az ágyban kenjem a kípemre a krémet. Szép lassan elő veszem a párnám alól a kis csuprot és jó csomót ki veszek a mutató ujjommal és aló, szét dörzsölöm a két kípemen. De oh, még most is a hány inger vesz rajtam erőt, ha vissza gondolok erre az estére... Majd le szidültem az ágyról, olyan bűdös voltam... Köpködtem, hápogtam, ökröndöttem. Még ides is felserkent és azt mondja, hogy tán riszeg vagyok. Hamar leugrottam az ágyról és megmosdottam én husz lértül is, mégis érzett a szaga. A nagy átkozódásra ides is leugrott és egyenest az ágyamhoz ment:

— Tán csak nem csináltál valamit — azt mondja — hisz ki nőttél már az alól?!

— Én nem — mondom, — hanem Mari, a barátném, a máramarosi bogár lepje el a nyakát. Nizze csak ides, hogy mit adott nekem, hogy kenjem a kípemre, ez elmulasztja a pattanást.

Ahogy ides megszagolja, majd hanyat vágódott és olyat köpött, mint egy tányér:

— Te számár, hisz ez izé... — mondja.

— Persze hogy az, az állt essik le a pizsoknak. De majd adok én neki reggel, csak menjek ki a gyárba, mert ezt még se lehet eltérni.

Majd oszt ides nevetésre fogta a dógot és azt mondja:

— Na lásd, egyen ki a fene, így jár az, aki nincs megelgedve avval a kippel, amit az isten adott neki, bárcsak egy vedérel kentél volna a pofádra.

Na oszt reggel, mikor kimentem, úgy összevesztem Marival, hogy a tiszt ur, mind a kettőnket limitóra ültetett egy hétre.

Igy jár egy tanulatlan nő, akit nincs aki jól ki ok-tasson!

Megjárta.

Egy francia ficsur Németországba utazott. A határon azzal akarta bosszantani az öröket, hogy utlevél helyett egy étlapot adott át nekik. Egyikük aztán összehasonlítva az írást az utassal így szólt:

— Ökör száj, helyes, borjumell, jól van, disznóláb, úgy van, békacomb, szintén helyes, de ni ni, hol van a turós rétes, ezt nem látom önön, azért rögtön kövessen engem.

Attól fél.

A.: Bercikém, még csak egyszer kölcsönözzél 50 koronát, — becsületesemre mondom, többé sohasdm jövök hozzád.
B.: Hiszen éppen attól félek én!

Van nekem egy . . .

Van nekem egy néha komoly
Dr. Juris barátom,
Haragszik, ha gondolatim
Rithmusokba foglalom.
Szerinte a lány és rithmus
Egy különös vegyülék,
Felületes dicsre vágyó
Üres szappanbuborék.

Nagyon téved, ha ezt hiszi
Kedves Doktor barátom,
S haragszik, ha gondolatim
Rithmusokba foglalom.
Nem a hirnév, nem a dicsvágy
Amiért én verselek.
Gyógybalzsam ez bánatimra,
Mert mig irok, feledek.

Bugyi Sándor

levele Justh Gyulához.

Kelt levelem Debrecenbe, e héten szeredán.

Kedves tekintetes nagy jó Uram!

Ámbátor midőnkül elszalad az idő, oszt akinek okájr az falevél is le hullik ősszel, ótán a gólya madár is bucsut mond a háztetőnek, kupás cserépnék, ótán kiminyfünek, dejazonban azonos módon vagyunk mink is földi nipek, de ámbátor aszondom én, ojan az földi nip, mint az rozsvetis, hogy amijen az föld, ojan magot ad a. Ennek okájr osztán csak ippen azir vótam ezeknek előhozásával bátor, hogy aszonta valamék nap a pókhasu Szilágyi kolléga, hogy mán aligha meg nem tecik halni aszongya, oszt e vígbül oszt Tisza István — akit a jó Isten iltessen mint rostába a vizet, — kibűjtöli kedves tekintetes uramat abba a tekintéjbe, hogy az őszi fertálykor Pesten ujfent ü lesz az első táncos.

— Na nem igaz — mondok, mer ahogy én a kedves tekintetes Justh Gyula naccságos uramat esmérem — mondok, ü mán csak be töti ipsigben a száz éveket mondok, mer aki a hazájr il mondok, a husszu illet il mondok.

Rá hatta oszt, akit okosan cselekedett tecik tudni, mer tudnivaló dolog a kirem aláson, hogy szembe vélem

nem ajánlatos Tisza Istvánt pártolni, mer izibe kiakasztom az löcsöt, oszt ha én valakit homlok csonton tejesitek tecik tudni, hát a hirtelenibe aztat gondolja, hogy nem gondol semmit.

Na de osztán, hogy egyik szómat a másikba ne őcs-csem, hogy tecik lenni? — Sári, becses ilettársam olvasta vót a ujságbul, hogy megteccett hülni. Hát bijon kirem aláson, nagyhamar megkapja az ember az ijesmit. Hászén azir van annak tecik tudni orvossága. Hát tecik tudni, ugy lefekvis előtt tessén kiszittetni a kedves tekintetes asszonnal egy jó félliter ó bort fahéjasan, ótán egy csippetnyi tört bors is járulhat hozzá, osztán ha csak lehet két hajtókára tessén elfogyasztani, hogy antul jobban átjárja a belső riszit. Megtessen látni akkora szip álma lesz tüle, hogy amán csuda. Aztat tecik álmodni, hogy a magyar fíjuk Kossuth-nóta mellett löfsritolnak, ótán Bécsnek külön kirája lesz. A bijon.

Hát utóbbi kippen nagyon tessén vigyázni derága egissigire kedves tekintetes uram. Ótán ne tessén elkedvetlenedni. Vagyunk itt még ennihányan, akikbe nem hálni jár a lilek. Sári is tulajdonkippen üdvözlettyit küldi. Én is.

Maradok hüsiggel az zászló erányába én

Bugyi Sándor
em. ká.

Aron és a pincér.

Aron: Mi von készen?

Pincér: Rostély, borjuszelet, marhasült lében . . .

Aron: Odjan ne hizelegjen onnok o morhasültnek. Én szoktam mondani Kóbilében, Zálilében, de osztot még sohasem holottam morhasült lében.

Miből sejtí.

— Az én leányoim nodjon elegáns dámáknok szölettek.

— Odj? — Tolán franciáól is thodják.

— Oztot épend nem, de o cselédet is csak keztyös kézzel szakták felpafazni.

Visszavágott.

A nagysága nézi a szobaleány bizonyítványait:
 — De hiszen magának egy év alatt tíz helye volt.
 A szobaleány nyugodtan kérdi:
 — Hát a nagyságának egy év alatt hány szobalánya volt?

Karambol Flórián.

Remek murit csaptunk egyik jó barátom, úgy is, mint kollégám nevestéjén. Kedves nőm isteniesen festett. Remek új schiafrokkja igen jól állott neki, mert ebben jött el az estélyre, mivel mostanában egy kevés testi hibával is rendelkezik előlről nézve, amit véghetetlenül restel. Gyakran tölti ezért rajtam bosszuját, holott ő is olyan vétkes, mint én, mert mind a ketten meg gondolatlanságot követtünk el akkor. Ő ugyan a magáét hajtja, amennyiben el akarja velem hitetni, hogy ez előre megfontolt szándék volt tőlem. Pedig Isten ments. Az estélyen aztán folyt a bor, a nóta járta a tánc. Egy ilyen tánc végezte után a veresbortól hevitve, szerelemittasan borultam kedves nőm lihegő keblére és ekkor szerelmemnek árja a gyomromon keresztül utat törvén magának, ijedtemben alaposan letiszteltem kedves nőm ujdonatú schiafrokkját, hogy csak úgy gőzölt forró szerelmem ömlengésétől. Na még ilyen malört!

Másnap szolgálatközben azt kérdezi tőlem a felügyelő ur, hogy: „tudja ön, hogy egy gőzben álló mozdonyt nem szabad felügyelet nélkül hagyni?”

— Tudom, felügyelő ur, talán azért akar én reám is felügyeletet gyakorolni?

— Mindenesetre annál is inkább, miután látom, hogy Önnél a fesszmérő még igenis tulmagasan áll.

— Nekem mondja ezt a felügyelő ur? — vágok neki vissza — hisz ezt már kedves nőm is említette nekem.

Honnan tudja.

Szabósegéd: Az a szemtelen Kárász, mikor ma a számlát felvittem hozzá, dühében két pofont akart adni.

Szabómester: Honnan tudod, hogy két pofont akart adni?

Szabósegéd: Ha nem akart volna, hát nem adott volna kettőt.

Bihary Mihály, halápi
 109. számú tanyáján
**44 hold kaszáló föld
 kiadó.**

Értekezhetni Vargakert, K.
 Tóth-utca 7. szám alatt.

Előzékeny vigéc.

Diák (a korcsmában): Uram, ezért ön lakolni fog. Kihivatom önt pisztoly párbajra.

Utazó: Kérem ássan! Szolgálhatok talán kitünő vont-csővű pisztolyokkal? Nagyon előnyös árban szállítom.

Iskolában.

Tanító: Most már elmondtátok a házi állatokat; kutya, macska, ló, tehén stb., de a leghasznosabbat kihagytátok. Durva szőre van, rendkívül mocskos és a sárban szeret hemperegni...

Gyurka (közbeszól): Az én vagyok.

Nem ér rá.

Munka közben két munkás összeszólalkozik:

— Maga marha! Maga buta, ökör! Szamar! Oktondi tökfejü!...

— Nem fogja be menten a száját?

— Nem érek rá, mert sürgős munkám van.

A „VILLÁM”-OT terjeszteni minden jókedvű ember kötelessége

Megnyugtató.

— No mán azt mégse viselem el szó nélkül!
 — Mit no?
 — Azt mondta a Fekete Laci, hogy nem is vagyok ember, hanem marha.
 — Ugyan ezért ne rugdalkozzék kend! Ugyis sokan vagyunk emberek a községben, olyan sokan, hogy a marhának jobb dolga van, mint nekünk!

Nyeldekő Balázs.

— Sójajtásai. —

Kárpótolt a sors. A zsiradék tudvalevőleg izzasztja az embert. En nem izzadok!

Az éjjel rántott csirkéről és uborkasalátáról álmódtam. Felébredvén, eszembe jutott Petőfi eme mondása:

Meglópnám az álmok kincstárát, hogy
 Gazdagítsam a sivár valót.

— Rossz termés lesz, — sópánkodott hivatali teendőim közepette egy civis ember.

— Sebaj barátom, — vigasztalám, — én már tullestem az éhtifuszon.

Tréfáskép szövegnélkül.

Kivágta magát.

— Nagyság! Kegyed valóságos angyal!
 — Menjen maga hizelgő.
 — Nem nagysádnak hizelgek, hogyha angyalhoz, hasonlítom, hanem az — angyaloknak.

Szabolcsi rovás.

A kis András most már állandóan keresztlevéllel fog járni. Nem hiszi el neki senki, hogy — elmúlt 18 éves.

Minár újra lepülni akar. Ő is úgy jár, mint aki a csillagok felé tekint és — göröngyökben bukik fel.

A nyiregyházaik nem mennek többé Velencébe. Minek, amikor a Bujtos is — vizen áll.

A Kossuth-szoborhoz darabokban hordják az alakokat. Negyvennyolcban pedig lenézték a — félembereket.

Az Ér folyón 3 uj hidat épít a város. Könnyű neki mikor ez a folyó olyan széles sincs mint a — Duna.

Widéry felosztatja szárnyas-telepét. Panaszkodik a ragadozó állatokra a — macskára meg a cigányra.

Kisvárdán nagy tüzoltó verseny volt. A benszüllöttek természetesen hallgattak a — veszprémi serleg történetéről.

A tanítók megkezdték a robotot. Jobban is szeretnék ha a vakáció volna 10 hónapos és a tanítás tartana kettőig.

Óh! óh! óh!
 Hol az udvarló?

Egy jókarban lévő
reklám kocsi
megvételre

kerestetik.

Cim a kiadóhivatalban.

Használt clissé

olcsón **eladó** a kiadóhivatalban. Megtekintés végett kefe-
.: .: levonatott küldünk. .: .:

Alkalmi :-: Kurián Gyula
ajándékok ! magyarország elősmert legjobb
hírű szakorás ékszerész üzletében

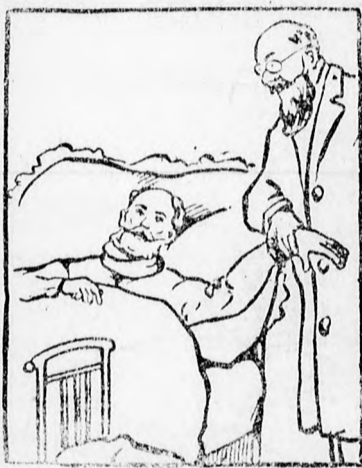
:-: órák, ékszerék:-: **DEBRECEN,**
nagyválasztékban,
gyári áron :-: :-: **Piacz-utca 42.**

Megérkeztek
a legfinomabb angol
divat szövetek
MOSKOVITS JÓZSEF
uriszabó divattermében
DEBRECZEN, Piac-utca 26 sz.
Üzletemet a szemben lévő barakban helyeztem át

A „Villám“

mult évi
folyama
kapható a
kiadó-
hivatalba.

Kitüntetve a Bécsi, Párisi és Londoni kiállításokon
arany éremmel és oklevéllel.

Meghüléstől eredő oszuz
köszvény és reuma
ellen a legjobb
házszer a híres

Király-Balzsam!

Hatása némely esetben
meglepő, amennyiben gyak-
rabban idültabb eseteknél
is már egyszeri bedörzsö-
lésnél a fájdalmakat telje-
sen megszünteti.

Fog és fejfájást 5 perc
alatt megszüntet. Egy
nagy üveg ára 2 kor. tel-
jes használati utasítással.
Kapható a feltaláló és ké-
szítő 454-II.

Grósz Nagy Ferencz gyógyszerárában Kossuth-u. 8
Színház mellett.

Rendkívüli kedvezmény a Villam tisztelt olvasóinak.

A magyar asszonyok régi, népszerű és kedves közlönye, a „Háztartás“ kiadóhivatalával, nagy anyagi áldozatok árán sikerült olyan egyezsége lépnünk, hogy lapunk olvasóinak félévi 6 korona előfizetési ár helyett 5 koronáért, egész évi 12 korona előfizetési ár helyett 10 koronáért szállítja a „Háztartás“ kiadóhivatala a lapot. A

„Háztartás“

mindent felőlel, ami gazdasszonyt érdekel, Divat, Kézimunka, Hasznos tudnivalók, Kertészet, Szépség, Egészség, Falusi major, Rejtvény, Humor stb. stb. rovatai megfigyelésre méltó tanácsokkal szolgál. Konyha rovata pedig rendkívül sok kipróbált ételreceptet tartalmaz. A Kürthy Emilné szerkesztésében megjelenő kiváló gonddal szerkesztett folyóirat havonta háromszor jelenik meg. Az előfizetési pénzek a „Háztartás“ kiadóhivatalának Budapest, VI., Eötvös-utca 36 sz. a. küldendő, de a postautalvány szelvényén hivatkozni kell e hirdetésben foglalt kedvezményre.

Ingyen mutatványszámmal bárkinek kívánatra szívesen szolgál a „HÁZTARTÁS“ kiadóhivatala.

Nyomatott a „Debreceni Ujság“ nyomdájában